

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Corolevschi Maria în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

OBREJA Oleg XXXXX, *născut la XXXXX, original și domiciliat XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.07.2020– 07.08.2020;

Instanța de apel: 01.09.2020– 27.01.2021;

Instanța de recurs: 05.04.2021 – 02.06.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 07 august 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Obreja Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnat la închisoare pe termen de 6 luni, cu suspendare condiționată, conform art. 90 Cod penal, a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 2 ani, obligându-l în corespundere cu art. 90 alin. (6) Cod penal să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Obreja Oleg la 04.04.2020 pe timp de noapte, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, având scop de cupiditate și profitând de faptul că nu este observat de nimeni datorită orei târzii, pe ascuns a sustras din scara blocului locativ de pe XXXX un cărucior pentru copii, de culoare roșie, la prețul de 4000 lei, ce aparținea Tatianeii Sidneva, prin ce i s-a cauzat părții vătămate o daună considerabilă.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat înapșirea pedepsei penale, prin excluderea

dispozițiilor art. 90 Cod penal, dat fiind că nu s-a acordat eficiență suficientă dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal. Pedepșa numită fiind nejustificat de blândă, care nu-și va realiza scopul restabilirii echității sociale și corectarea celui vinovat în coraport cu personalitatea lui, că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind supus pedepsei penale, inclusiv cu executare reală în condiții de penitenciar. După eliberare, neîndreptățind încrederea acordată, inculpatul a continuat activitatea criminală, săvârșind fapta infracțională în stare de ebrietate alcoolică, atentând la patrimonial persoanei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței în latura stabiliri pedepsei penale și pronunțarea unei soluții noi, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță. Obreja Oleg a fost condamnat pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest dispozițiile sentinței au rămas fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit cărora a recunoscut în totalitate faptele indicate în actele de sesizare a instanței de judecată (f. d. 87).

Respectiv, ținând cont de faptul, că probele pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului detaliat sunt redacte în conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel a conchis inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte sentința nu a fost atacată.

Drept urmare a celor invocate și constatând ca fiind dovedită fapta comisă de Obreja Oleg, la deliberarea asupra pedepsei penale instanța de apel a atestat lipsa unei motivări plauzibile de către instanță, a temeiurilor aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, or, recunoașterea vinovăției și căința sinceră au influențat procedura examinării cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind în acest sens de reducerea pedepsei penale, fapt pentru care aceste circumstanțe nu mai pot fi apreciate drept atenuante, care ar determina suspendarea executării pedepsei închisorii.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, totuși o obligă să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care și-a întemeiat convingerea.

Prin urmare, instanța de apel a dispus înăsprirea pedepsei penale în limita celei corect stabilite de către instanță conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de

procedură penală, cu dispunerea executării ei, ținând cont de personalitatea inculpatului, că nu este la prima abatere de lege, anterior fiind atras la răspunderea penală (f.d. 43, 71-80, 81-82) inclusiv la pedeapsa închisori care după eliberarea din locurile de detenție continuându-și activitatea infracțională, demonstrând insuficiența precedentelor pedepse penale pentru atingerea scopului de prevenire și reeducare, neavând o ocupație utilă ce i-ar asigura minimul de existență, ceea ce scoate în vileag tendința recidivării prin comiterea unor fapte social periculoase, determinându-i caracterul criminal stabil și nedorința de corectare, iar de aici caracterul nejustificat al suspendării condiționate a pedepsei închisorii, fapt care a impus soluția excluderii prevederilor art. 90 Cod penal.

Pedeapsa închisorii reale, în opinia instanței de apel, va contribui efectiv la conștientizarea de către inculpat a faptelor comise, prevenind comiterea lor pe viitor, fiind un remediu efectiv pentru restabilirea echității sociale între valorile sociale afectate de acțiunile lui și restricțiile impuse prin lege.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Corolevschi Maria în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței în privința inculpatului.

În motivare recurenta a indicat că,

- instanța de fond legal a ajuns la concluzia că restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului poate fi efectuată fără privarea de libertate, ce duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului;

- instanței de apel greșit a ajuns la concluzia că în prezenta cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe pentru aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal;

- o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate de lege nu va asigura atingerea scopului pedepsei;

- inculpatul în cadrul examinării cauzei penale și-a recunoscut vina integral și regretă sincer de acțiunile săvârșite contrar legii penale;

- pedeapsa nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau înjosirea demnității omului unde și se conține esența principiului umanismului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Din conținutul cererii de recurs, se constată că recurenta face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 10) din Cod de procedură penală, menționând că prin decizie a fost casată sentința și aplicată pedeapsa reală cu închisoare. Mai concret, din sistematizarea alegațiilor expuse de recurentă se conchide că, critica principală a acestuia vizează dezacordul cu excluderea de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat.

Recurenta, deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând suspendarea executării pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept, instanța de recurs relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, înăsprind-o la apelul procurorului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Supunând analizei subsidiare actele cauzei, se constată că eroarea de drept semnalată de recurent și stipulată în pct. 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în speță, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în textul deciziei recurate la pct. 4-5, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor de fapt din dosar și se mențin în vigoare până în prezent.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de

persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel just a concluzionat că sancționarea inculpatului cu suspendarea condiționată a pedepsei reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. Instanța de apel corect a conchis că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite și, respectiv, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu ar fi proporțională faptelor prejudiciabile săvârșite și persoanei inculpatului.

Instanța de apel a argumentat că, pedeapsa stabilită de instanța de fond era prea blândă și nu s-a luat în considerare personalitatea inculpatului, așa cum acesta a comis infracțiune mai puțin grave, a provocat părții vătămate daune materiale, anterior a fost condamnat pe același articol, deși antecedentele sunt stinse, fapt ce demonstrează că inculpatul nu a însușit lecția și a comis din nou fapte prejudiciabile.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, care corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză, fapt ce permite declararea inadmisibilității recursului pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat. Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în cadrul ședinței instanței de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei nu poate servi temei pentru reexaminare.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar declarat de avocata Corolevschi Maria în numele inculpatului este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Corolevschi Maria în

numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *OBREJA Oleg XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO